

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Jørgen Jensen: På udvalgets vegne skal jeg oplyse, at vi har holdt 7 møder og herunder haft samråd med handelsministeren. Vi har desuden modtaget henvendelser fra to organisationer.

Handelsministeren har stillet 3 ændringsforslag, som er tiltrådt af udvalget. Det første, til § 7, præciserer, at en registreret revisor naturligvis ikke selv må stå i et tættere afhængighedsforhold til andre virksomheder end revisorens ægtefælle eller nærmeste familie. Herved er en skønhedsfejl ved lovforslaget rettet. De to andre ændringsforslag drejer sig om udskydelse af bl. a. ikrafttrædelsestidspunktet for loven.

Udvalget har diskuteret, om ikke også nogle af de betroede medarbejdere hos statsautoriserede revisorer kunne optages i revisorregistret på linje med selvstændige revisorer i henhold til overgangsbestemmelserne i § 12, stk. 2. Der har været megen sympati for en sådan ordning, og jeg takker handelsministeren for, at han har kunnet tiltræde det af udvalget stillede ændringsforslag, nr. 4 til § 12. Herefter kan ældre og erfarne medarbejdere hos statsautoriserede revisorer blive registrerede revisorer, når de opfylder § 12's betingelser, herunder aldersbetingelserne i det nye nr. 3.

Det fremgår endelig af betænkningen, at udvalget på grundlag af nogle bemærkninger, der fremkom under førstebehandlingen, har benyttet lejligheden til at se på adgangs- og eksamensbetingelserne og eksamensforholdene vedrørende de statsautoriserede revisorer. Angående enkeltheder skal jeg henvise til betænkningen, men jeg takker handelsministeren for hans tilsagn om at ville forlænge de nuværende overgangsbestemmelser med 5 år og i øvrigt i 1974-75 give folketingsen en redegørelse vedrørende mulighederne for permanent at sikre en flerstrengt trinvis ordning.

På hele udvalgets vegne skal jeg herefter anbefale folketingsen at stemme for æn-

dringsforslagene og for lovforslaget som helhed ved tredje behandling.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg vil gerne takke for den enstemmige indstilling, som formanden på hele udvalgets vegne kom med, og takke for udvalgsarbejdet, som har været grundigt, men — tør jeg sige — også i en sjælden grad harmonisk, og hvor man har bøjet sine synspunkter mod hinanden med et i grunden på forhånd givet fælles sigte for øje. Jeg finder, det er et godt lovforslag, vi er nået frem til, og takker som sagt for behandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-6, ændringsforslag nr. 1, § 7, således ændret, §§ 8-11, ændringsforslagene nr. 2-4, § 12, således ændret, og § 13 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling: vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om økonomisk bistand til et finansieringsinstitut for dagspressen.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 144) findes i tidenden sp. 4659, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1757).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Skovmand: Dette lovforslag er som sagt ved første behandling et overgangsforslag. Det skal virke, indtil man har nået frem til en hensigtsmæssig form at støtte pressen på. Jeg vil derfor udtrykke tilfredshed med

[Skovmand.]

statsministerens meddelelse om, at der nu nedsættes et udvalg til at fastlægge retningslinjer for udvidet offentlig annoncering i dagspressen, en støtteform, der vel især vil gavne de svage blade.

Samtidig må jeg anerkende den positive indstilling, statsministeren har vist over for tanken om at støtte blade, der kommer i likviditetskriser, men som under normale forhold kan klare sig uden statsstøtte. De blade, jeg tænker på i denne forbindelse, er først og fremmest Information og Kristeligt Dagblad. Det kan man naturligvis ikke skrive hverken i loven eller i betænkningen, men jeg håber, det vil lykkes statsministeren at finde frem til retningslinjer, der vil sætte ham i stand til i givet fald at forhindre, at et af de to blade skulle gå ind, inden en mere endelig ordning er indført.

I øvrigt vil jeg gerne gøre opmærksom på de bemærkninger, der er gjort af udvalget, om, at de aviser, der skal have støtte, skal udnytte de allerede foreliggende muligheder for produktivitetsforøgelse, herunder personalereduktion. Det er indlysende, at aviser har sværere end andre virksomheder ved at rationalisere. Aviserne er sårbare. De skal komme på gaden med det samme, hvis de skal kunne sælges, de kan ikke som andre virksomheder sætte produktionen i vejret på et senere tidspunkt. Derfor vil de ofte for husfredens skyld undlade at foretage nødvendige rationaliseringer. Hvis man følger bemærkningerne, skulle det være muligt på dette punkt at give aviserne en støtte, der måske vil være mere værd end de direkte beløb, der kan blive tale om.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Statsministeren (Hilmar Bavnsgaard): Jeg vil gerne for det første takke udvalget for det arbejde, der er udført, og dernæst sige til hr. Skovmand, at det er rigtigt, at jeg vil stræbe efter at finde veje for at kunne klare overgangsproblemer for særligt

stillede dagblade som nævnt af hr. Skovmand. Vanskeligt er det, måske ikke muligt, men den positive vilje vil jeg gerne bekræfte her fra folketingets talerstol.

Og så vil jeg gerne sige yderligere i anledning af betragtningerne, som er fremført både i udvalgsbetænkningen og af hr. Skovmand her vedrørende konsulenttjenesten, at det jo forholder sig sådan, at finansieringsinstituttets vedtægter skal godkendes af statsministeren, og at der dermed i vedtægterne kan sikres optaget bestemmelser med sigte på, at instituttets støttevirksomhed efter omstændighederne kan gøres betinget af, at de tilvejebragte muligheder for produktivitetsforøgelse faktisk bliver udnyttet.

Samtidig vil jeg gerne efter drøftelse med handelsministeren oplyse, at der er mulighed for, at pressen ud over støtten fra denne lovgivning i særlige tilfælde kan opnå støtte til konsulentbistand i henhold til lov nr. 207 af 16. juni 1962 om teknologiske institutter og konsulentvirksomhed, hvorefter der er mulighed for at yde statstilskud på indtil 50 pct. til dækning af udgifter, som afholdes af institutioner inden for industri, håndværk og handel m. v. til effektivitetsfremmende konsulentvirksomhed. Skulle man ønske at oprette en sådan konsulenttjeneste, er der altså herigennem mulighed for det for dagspressen.

Og så vil jeg gerne til sidst sige, at det udvalg, som jeg over for folketingsudvalget har givet tilsagn om at ville nedsætte, har jeg allerede taget initiativet til at nedsætte. Kontorchef Ole Hansen i statsministeriet er blevet anmodet om at være formand, og der er tilskrevet de forskellige ministerier, amtskommunale og kommunale myndigheder og repræsentanter for dagblade, for journalistforbund og reklamebureauer osv. Dette udvalg er der således allerede taget initiativ til, for at det også i overensstemmelse med aftalen med folketingsudvalget kan blive et hurtigt arbejdende udvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-6 og dets overgang til tredje behandling
 vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om en særlig ydelse til folke-, invalide- og enkepensionister.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 151) findes i tidenden sp. 4616; udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1789).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under et.

Bundvad: Som jeg sagde ved lovforslagets første behandling, ville vi i udvalget interessere os for, om den foreslåede engangsydelse gav pensionisterne tilstrækkelig erstatning for den for meget betalte kildeskat set i forhold til vilkårene, hvis vi havde bevaret de tidligere nedslagsregler, og set i forhold til, at der også skulle ydes erstatning for bortfald af tidligere persontilskud.

Vi må nu konstatere, at når man i skatteloven forhøjer pensionisternes personfradrag med 3.000 kr., hvad der som bekendt er stillet forslag om, og tilbageregner virkningen af et sådant tillæg til en engangsydelse, vil nogle pensionister — de enlige — ikke opnå fuld erstatning, mens andre — ægteparrene — vil opnå overdækning. En fuldstændig lighed i erstatningen vil, så vidt jeg kan se, kun kunne opnås ved i skatteloven at indføre forskellige personfradrag, højere for enlige og lavere for ægtepar, og det vil efter mit skøn ikke være rimeligt; det vil skabe

en masse misforståelser og en masse unødige administration.

Selv om der således ikke er opnået absolut lighed, hvilket vi beklager, vil vi dog støtte lovforslaget som en overgangsordning til kildeskattesystemet, og fordi lovforslagets vedtagelse vil betyde, at pensionisterne får udbetalt et engangsbeløb på fra 110 kr. til 1.100 kr., beregnet efter pensionistens samlede indkomst, som erstatning for for meget betalt kildeskat, og de penge vil være velkomne.

Ministeren har lovet at søge udbetalingen fremskyndet, og jeg håber, at det vil lykkes kommunerne at klare opgaven på en rimelig tid. Noget tyder på, at det i nogle kommuner har knebet med pensionsberegningerne ved overgangen til fuld folkepension. Nu kommer dette engangstillæg til, og det ser ud til, at et nyt er på vej på grund af momsforhøjelsen. Det kan godt komme til at knibe for kommunerne at klare de opgaver på en rimelig tid. Jeg håber, det går, for det kan ikke være rimeligt, at det yderligere skal gå ud over pensionisterne, at man ikke allerede fra begyndelsen sætte erstatningerne højt nok.

Ministeren har endvidere lovet, at pensionisterne vil blive nøje orienteret om denne ydelses karakter, så at de bliver klar over, at der er tale om en engangsydelse til dækning af skattestigningen i 1970, og at der fra 1971 ved ændringer i kildeskatteloven gennemføres regler om forhøjelse af personfradraget for pensionisterne som en permanent ordning. Vi mener, at et sådant oplysningsarbejde er meget nødvendigt. Det bliver ellers vanskeligt for den enkelte pensionist at følge med i, hvad der sker omkring hans pension.

På socialdemokratiets vegne skal jeg anbefale lovforslaget med det af ministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg skal blot med få ord takke udvalget for dets grundige gennemgang af dette lovforslag, for dets dygtige arbejde, og ikke mindst takke for den tilslutning, der foreligger til lovforslaget, og dermed den forståelse, der har været for, at det ved en overgangsordning ikke har været muligt at opnå en millimeterretfærdighed i alle tilfælde, men at man er enig i hovedsigtet her.